

A „KELET” előfizetési díja:
Vidékre postán vagy helyben hához hordva
Egész évre 16 frt.
Félévre 8 „
Negyedévre 4 „
Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői szállítás:

Főttér 4-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ ÉRTÉKESBŐ CZIKKEK DÍJZATNAK.

Készítők nem adnak vissza.

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Hirdetési díjak

Határozat hozott arról, hogy az előfizetési díj 6 kr. Bányászati miniszter után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket felvesznek:

Bécsben: Oppelk Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus der Wollzeile 36.) Hasenstein et Volger (Wallischgasse 10.) End. Mense Publicistische Bureau Budapestense Hasenstein et Vogler Hirdetési Köv. irodája. Goldbergo A. V. hirdetések felvételi irod Budapestense Szervitutor 6. sz.

Nyitóléti cikkeket

gárdmód sora után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:

A mi honboldogítóink.

Budapesti lapjaink hűségeken közölték az erdélyi birtokrendezés tárgyában összehívott enquette-nek hivatalosan beküldött tudósításait, de még eddig a maga részéről egyetlen lap sem szólott a tárgyról, a mit pedig az okból is megvártunk volna, hogy a királyhagományi közvélemény előtt ne tünjenek fel az erdélyi gazdaság egészen izolált állása e kérdésben, mintha az semmi összeköttetésben sem volna a közhaza és köz-előhaladás ügyével. Olyan fontos itt a reform, melyet a tanácskozmány követelt, hogy a legnagyobb mérvben szükségünk volna megoldása végett a királyhagományi közvélemény támogatására is. A mily mértékben sajnáljuk azonban a hallgatást, ép oly kevés a csodálkozunk rajta: a birtokrendezés a mi sajátosságaink között valóságosan annyira bonyolult, végérejárhatatlan galimatias, hogy maga, hogy abban nemcsak nehéz, de szinte lehetetlen kiismernie magát a királyhagományi embernek, ki természetesen hosszasan nem foglalkozott a csodabárral. Jobb neven veszünk tehát, ha egyáltalán nem avatják magukat az ügybe, hogy sem félszeg kiindulási pontból indulva szölk legyzen hozzá.

Van azonban a fővárosnak egy némileg erdélyies színezetű lapja, a mennyiben a „Magyar Lapok”-nak szerkesztője egy erdélyi, a képviselősből kikopott zsurnalista, ki lapjának megjelenése óta csaknem külön rovart tart, a hol képviselői mandatumának történt gyászok kimulta felett meg-megeredő könnyeinek szabad csorgást enged s mikor erősebben elfogja a zokogás, különösen az erdélyi főispánokra szór ezek önkénye miatt Coriolanus-átokokat. Ezen exkspvisele, a ki életében sohasem ismert más erdélyi érdeket, mint, hogy Szamosújvár városát megvegye fővárossá legyen s meghagyassék neki a törvényesség, lapja tegnapi számában hozzászólt a tanácskozmányhoz szokott felületességgel, de a képzelhető legsértőbb cynizmussal és gunynyal.

Ritkán szoktak — ugymond — gondolni az erdélyi hazafiasra az egymást felváltó kormányok. Nem annak szükségé, önön szorult helyzetek juttatja olykor eszükbe a mindig hű és szolgálattész Erdélyt. Ha megbukik a választásoknál egyik-másik miniszter, „Megválasztja a főispán”, a mint Erdélyben mondani szokás. S ez a mondasoha sem fejezett ki oly keserű igazságot, mint a mostani gránicsár-kormányzat alatt.

A mint a választások zaja elcsengett, egyik kormány se gondolt valami nagyon sokat Erdélyre. Legkevesebbet a Tisza-kormány. S mint a római imperator átvándorította magát a halálra ítélttel, a Tisza-kormány is főispáni fogdmeg-

jeivel épen azon kertületekben választotta meg a legerősebb mamelukokat, a melyeket leginkább meggyomorított!

Legutolsó felírásait a magával egy erdélyi embert is bevett a maga kebelébe ez a miniszterium. Az új miniszter összehívott egy tanácskozmányt, hogy megbeszéltesse vele az erdélyi gazdaság sok baját, a költség és lassu birtokrendezés, a csiga módra haladó tagosítás nehézségeinek elhárítását. Mint minden, a miteddig tett, félszeg volt eljárása e tanácskozmány összehívásánál is. A helyett, hogy a civilisált világ minden államában divó, s eddig nálunk is követett szokás szerint ellenzéki embereket is — a kik legalább annyira ismerik az erdélyi viszonyokat, mint az oda importált idegenek — meghívott volna, — saját rokonaiból, egy pár fő-fő kortesből, néhány hivatalnokból s az erdélyi mamelukok „virágá”-ból alkotta össze a tanácskozmányt.

Ez a „tanácskozmány” (már csak tartunk meg gunyverőt) összedült aztán, s beszélt, beszélt, a mig csak belenem rekedt. A mikor pedig kifogyott belőle a szusz, tagjai ünnepélyes pozitúrába vágták magukat, mint valami nagy potentát előtt az ő alattvalói, glédába állottak, s egyikük megköszönte a miniszternek, hogy összehívta e tanácskozmányt, mely „mint üdítő harmatecsepp” foghatni az erdélyi gazdasági viszonyokra.

Magas foka a komikumnak lenne e cifra jelenetben, ha nem kísérné egy elszomorító gondolat. Boldog isten, hát ezen uraknak „üdítő harmatecsepp” már az, ha össze-vissza beszélhetnek toronyát-boronyát? Hát mi közsönni való van az egész tanácskozmányban, a mig azt „tett nem követi”? Várják be ezt, s ha megfelelő ország rész óhaját, akkor, de csak akkor, zengedezzen a miniszter dicsőségét. Addig vegyene be rekedtség elleni szert, és ne beszéljenek „üdítő harmatecsepp”-ről!

Igy zengedez a „Magyar Lapok” szerkesztője, a kin egy cseppet sem bálmulunk, hogy „keserű igazság”-nak tekinti, miszerint Szolnok-Doboka megye főispánja annak idején egy kisse utját állotta Szamosújvárt a csallád politikai garázdálkodásainak; e méltó keserűség azonban nem jogosítja fel őt arra, hogy olvasóit a mi rovásunkra ámitásokkal vendéjelje meg s az erdélyi érdekeket intelligenciának és birtokosságnak Budapestre hívott legtekintélyesebb tagjait gyermekek gunynyal illesse. Mert első sorban merész ámitás, hogy a Tisza-kormány tett volna legkevesebbet az erdélyi részekért, holott ép ellenkezőleg az tett legtöbbet. A királyföldi viszonyok rendezését, melyet a többi kormányok nem tudtak keresztül vinni, az ország osztatlan megelégedésére a Tisza-kormány vitte át; a megyék rendezését, melylyel ép így voltak az előbbi kormányok, szintén a Tisza-kormány létesítette s ha e kérdésben vannak még itt-

ott utánpótlandó hiányok, ez a nagy reform természetéből folyik, melyek legkevésbé sem ártalmak a kormány érdemé. A magyar nyelv kötelező oktatását szintén nem volt bátorsága más kormánynak keresztül vinni ez is leginkább az erdélyi magyar elem érdekében tett jótétemény.

Ez érdemeinek most már koronája lesz az erdélyi birtokrendezés, melynek szükségét a „M. L.” szerkesztője sem tagadja, de azért a mig képviselő volt, soha egy szót sem ejtett érdekében s most avval akar nekünk szolgálatot tenni, hogy azokat a férfiakat, a kik a mi nagyszájú ellenzéki képviselőink helyett is, feltárták hű adatokkal állapotainkat, izetlen gunyjaikat teszi ki s egy közgazdasági kérdést pártkérdéssé szerezne kovácsolni.

Nem hívtak meg — ugymond — ellenzékiek. Ez egyszer magában valótlan, mert legjobb tudomásunk szerint, a meghívott erdélyi birtokosok között vannak olyanok is, a kik nem helyeslik a kormány politikáját még pedig olyanok, a kik nem szolgálták ki a 12 év óta fennálló alkotmányosság minden pártjait. De tehát e róla a miniszter, hogy azon érdemes ellenzéki képviselők között, kikre néhány erdélyi választó kerület valamely gyenge pillanatában képe viselését bízta, egy sincs, a ki ezen kérdéshez értene és sürgetése körül korábban magának valami érdemet szerzett volna? Hanem utóvégre is eltekintve mindeztől, mi köze van a pártoknak egy szaktanácskozáshoz? Ha valamely építészeti kérdésben nem követelheti meg a M. L., hogy ellenzéki mérnökök hívassanak meg, miért áll elő csupa akadékoskodásból, hogy az országház ellenzéki ügyünk ellen hecczelje, egy közgazdasági, jogi és technikai compliceit szak-kérdésben ily megdöglő ellenvetéssel? Ehez a főispánoknak semmi közük, s ősente ki más alakban a M. L. szerkesztője keserűségét, hogy nem folytathatja a házbán honboldogító szerepét.

Az ellen is kifogása van a nemes szerkesztőnek, hogy miért hívtak meg beszámoltatott egyének a nemzeti és vitélő ellenzéki emberek helyett. Hát bizony röstelje meg a M. L. szerkesztője, hogy egy Pagot és Schweinitz lelkiismeretesebb szorgalommal és ritka odaadással kutadják és tanulmányozzák új hazájuk érdekeit s például egy gr. Schweinitz nélkül maig sem ér bár odáig e kérdés, a hol ma van, mig a benszülötté pucosok rendezésében és üres vádaskodásokban keresik érdemeiket a nélkül, hogy egyetlen életrevaló eszmájuk lenne közügyeink reformjára.

Ajánljuk a „M. L.” szerkesztőjének,

va értékes trágyázó hatással is bírnak. A párisi csatornavizhez járulnak: az utcák öntözésére, tisztítására és a házi használatra, valamint iparcélokra fordított viz, az utcáspredék (melyhez csak egy számmal véve fel 50,000 lónak ürülék számítandó), a nyilvános pissoirok folyadéka, természetesen asztutenül ömlő vízvezeték vizzel hígítva és a magánürszékek egy részének hig tartalma.*) E csatornaviz mindig csak közepes hőmérsékletet mutat, télen 4 fokon alul nem száll, nyáron 20 fokot meg nem halad.

A Szajna azon ága, melybe a csatorna-víz ömlik, egészen meg van változtatva! A fekete mocsokviz a folyónak nagy részét foglalta el, megszüntet minden állati s növényi életet, büzhödt kigöngölőse a legnagyobb mértékben egészségtelen, a lerakódó iszap roppant tömege (évenként 2—300,000 köbméter) pedig megszüntíti a folyam medrét és megakadályozza a hajók járását. E fertelmes állapot a város nagyságához képest kisebb-nagyobb mértékben mindenütt előfordul, hol a csatorna-víz folyóba kerül.

Egyideig azt hitték, hogy a mocsokvizben

* Egy köbméter párisi csatornaviz a Szajnába való ömlésekor tartalmaz kilót:

Légeny	0,045	
Más illó vagy rothadó, többnyire szerves anyagok	0,678	0,728
Phosphorsav	0,019	
Káli	0,087	
Mész	0,401	
Natron	0,085	
Magnesia	0,022	2,185
Savakban oldhatatlan anyag, többnyire kova	0,728	
Különböző, egyenként meg nem nevezett, ásványi anyag	0,088	

hogy a mig a szakértőknek kíván a rekedtség ellen szert, maga vegyen be valamit az irhatnásig ellen, hogy ne ártson ilyen czikkekkal ügyünknek.

Az erdélyi részek pedig örömdjenek, hogy nem a „M. L.” szerkesztője lesz, a kitől majd megkérdezzük, ha jó-e az, a mit a miniszter birtokviszonyaink rendezésére tenni fog.

J.

A képviselőház május 15-én tegnap az erdélyi törvényjavaslat tárgyalása fölött megindult vita ma érte el meddségének s unalmaságának netovábbját. A javaslat majd minden s-ánál, leszámítva a lényegesebb módosításokat, fölösleges vita fejlődött egy-egy is vagy nem szócska ki-vagy meghagyása fölött. Az ilyen alkalmaknál felmerülni szokott mulattató jelenetek derült hangulatba hozták a tisztelt házat s némileg enyhítették a tárgyalás unalmaságát. A tárgyalás d. u. 2 óráig a 122. pontig haladt, s így alig van remény, hogy e héten befejeztessék.

A főrendek a szegedi kisajátításról, a vizszabályozó társulatoknak adandó előlegről, s a külföldi szakértők meghívása folytán felmerült költségekről szóló törvényjavaslatokat egy általános-ságban mint részleteiben tárgyalták s elfogadták. Mindkét ház tárgyalása jelentéktelenebb volt, hogy sem a részletes közlést megérdemelné.

Nihilista fölhevítés a hadsereghez. Daczára az orosz kormány minden erőszakos övintézkedéseinek, a nihilisták mégis csak mozognak. — Most a következő fölhevítést tették közzé:

„Van Muszkaországban egy hatalom, mely a szabadság ügyének szolgálhatna s hamar diadalra jutathatná. E hatalom — a hadsereg. — E hadsereg felzárta most sokkal rosszabb, mint a milyenben az 1812-ki és 1815-ki napoleoni hadjáratból visszajövet vala. A visszatért hadsereg Muszkaországot akkor is ostromállapotban, a népet végnymorban találta. Most a hadsereg éhező parasztokat, deficizeteket, rabzsolgatókat, kincstári lopásokat és sikkasztásokat, az iskolákban jezsuitákat, a hatalom polczán kémekeket lát maga körül. A sipkai bősök s a balkáni verianuk most szegény parasztok, éhező munkások rabzsjába fűzésére, börtönbe vetésére, kivégzésére alkalmaztatnak. A tiszt, kit a plebnai borzasztó rohamnál elkerült a halál, oly helyzetbe jöhet, hogy az elégtelen lakosság utcai tüntetésébe keveredett nővére kénytelen lőni, vagy parádésmentesben kell letipornia atyja sírját, kit alávaló spionok árul-kodása folytán végeztetett ki a kényuralom. Mily szörnyű egy helyzet! A napoleoni hadjáratok hősei között akadtak férfiak, a kik az akkori könynyabb helyzetet sem bírták elviselni s politikai egyesületeket alkottak, melyeknek célja volt meg-

változtatni Muszkaországban a kormányrendszert. Hát most, az ezerszerte súlyosabb és meggyalázóbb viszonyok közt, oly gyáva lenne-e a hősek serege, hogy visszajedne attól, a mi azoknak szent volt?”

— Az új bankjegyek — írja a „P. N.” — még mindig nem készülhetnek el, és pedig azon okból, mert a két kormány nem bir megegyezni az osztrák-magyar bank címere iránt. A bank és a két kormány közt ismételve folytak tárgyalások, és különböző kisegítők voltak javaslatba hozva. Szó volt arról, hogy hagyassék el a jegyekről a címzer; megpendítették az, hogy az egyik oldalon a német szövegű az osztrák, a másikon a magyar szövegű a magyar címzer, alkalmaztassék, de egyik kisegítőt sem találtak elfogadhatónak. Így az új bankjegyek kibocsátása megint bizonytalan időre el van halasztva; pedig ugy a közönségnek, mint a banknak érdekében áll, hogy a mostani jegyek a forgalomból kivonassanak, mert rendkívül sok a hamisított bank-jegy. Van talán 50 különböző hamisítás és nem mulik nap, hogy a bank pénztáránál nagyobb számú hamisított jegyekre ne bukkanának. A tervben lévő új bankjegyek — mint halljuk — különösen a színezés által szerfölt meg fogják nehezíteni a hamisítást. Az állam jegyeknél aránylag még több a hamisítás, de ezeknek ujjakkal való helyettesítése, bár rég el van határozva, szintén függőben marad, mig a közös címzer meg lesz állapítva. E kérdéseken mégis csak át kell egyszer esni a kormányoknak!

KÜLFÖLD.

Bécsbe érkezett hiteles hírek szerint, a 32-ik orosz gyaloghadosztály Várnában hajóra szállt. A kizsúndezésben állomásozott 48-ik gyalogezred és 47. könnyű lovasrezd három üteggel e hó 12-én Szilaztriában szállt hajóra. A 55-ik gyalogezred és a 12-ik tüzérezd negyedik és ötödik ütege e hó 9-én Kenbe szállítottak. A negyedik lovas-hadosztályt Szilvoban összpontosították, honnan Szilaztriába és Ruscsukba szállítják. A 16-ik gyaloghadosztály négy lovasrezddel Burgasz felé tér haza. A kilenczedik hadtest ötödik gyaloghadosztálya és a kilenczedik kozákezed Jenizagrába, részben pedig Ruscsukba és Várnába megy. A 31-ik gyaloghadosztály és a 9-ik huszárezred az utolsó orosz csapatok lesznek, Bulgáriában és Kelet-Ruméliában, és az eddigi intézkedések szerint jul. 25-ig kivonulnak e tartományokból.

Jakub khán látogatásáról az angol táborban a következőket jelentik a „Times”-nak Gandamakból május 11-ről: „Csütörtökön délután tette Cavagnari őrnagy Jakub khánnal az első hivatalos látogatást. A szokásos kölcsön udvariassági formák kicserélése után Cavagnari őrnagy

ja: assanatóljáról, de nagy kérdés, vajon egyáltalában lehetséges-e ez? mert nem elég egy tiltalmat kiadni. Hanem módot is kell nyújtani arra, hogy a támogatott igényeknek megfelelni lehessen!

Az 1868-ban hozott angol törvény például azt mondja, hogy 100,000 rész vízben 2 rész szerves szénén és 0,3 rész szerves légeny előfordulhat a nélkül, hogy az a közegészségügyi hivatalnok által kifogásolható lenne. Nem szabad azonban szemelőt tévesztani azt, hogy az ilyen határvonal mindig csak az engedmény mértékének tekintendő és korántsem a fertőző anyag oly fix mennyiségének, melylyel, vagy melyben alul a vizek egészséges volta minden tekintetben biztosítva lenne.

Azért vagy harmincz év óta a legkülönbözőbb rendszereket látjuk megkísérle a czélból, hogy a csatornavizek ártalmas tartalmuktól megtisztítva vagy újabb felhasználásra alkalmasak, vagy haj nélkül a folyókba visszabocsáthatók legyenek. E rendszerek nagyjában három osztályba lesznek sorozhatók; u. m., erőművi eljárás, vegyi eljárás és végre az ugynevezett természetes eljárás.

Hogy a problema nehéz, azt mondani is felesleges, számos tudós és tudatlan törte rajta fejét, de igen gyakran az, a mi kicsiben és a dolgozda asztalán nagy gond mellett fényesen sikerült: azt nagyban alkalmazni alig, vagy csak elviselhetlen költséggel lett volna lehető.

(Folyt. köv.)

A „KELET” TÁRCZÁJA.

Utazás Páris alatt.

GAMAUF VILMOS-tól.

(Folytatás.)

Az utazatistatást Párisban jelenleg 3120 egyén végzi; részint fől, részint egész napon át dolgozva, az öntözés csövekkel és hordókkal történik és mig az előbbiekkal 2.330.000 métert kútnak áll, addig a 350 öntöző hordó 6.173.000 méternyi téren végzi napi teendőjét. A seprítés és öntözés költsége az 1879 diki budgetbe 2.180.000 frtal van felvéve, melyhez a lakosság (seprítési taksa czimén) körülbelül felével (1.040.000 frtal) járul, a víz és csatornaszolgáltat kiadásai ugyanazon időre 3.464.000 forinttal vannak előirányozva.

A csatorna-munkások száma mintegy 700-at tesz, a mi még mindig kevés; a munka a nedvesség és setétség miatt egészségtelen, 15 évnél tovább ritka ember bírja ki. Az öltözöt borsipika, setét-kék zubbony és majdnem övög öv nagy eszmából áll; az kopik leginkább, minden félévben egy új pár kell. Nevezetes, hogy e czizma a csatornát elhagyva, új életet kezd; vállalkozók százként veszik meg azt; a csizmafaj a főzögöldéken dolgozó munkásoknak felcipőzöl szolgál, mig a szárból különös készítséssel módosítva, a legpubább, a legruganyosabb fűzni való — hölgy-

Jakub khánnak átnyújtotta az alkirály levelét. A levél így van czimezve: „Emir Mohamed Jakub khánnak, Kabul valijának”, miáltal Jakub khán az ország tényleges uralkodójának elismeretik. — Ezen formászerű elismerés jelenleg kétségkívül sokat ért az emirnek. A levél kifejezés ad az alkirály részvételének Sir Ali halála felett és Cavagnari öngyógyot egy mutatója be, mint a kifel van hatalmazva a tárgyalások megkezdésére és folytatására.

A legközelebbi napok kétségkívül e tárgyalásoknak lesznek szentelve, melyek remélhetőleg kedvező eredményre fognak vezetni. Első sorban az a kérdés merül fel, mennyiben tekinthető megszilárdultnak Jakub khán jelenlegi állása, mert eszerint becsülendő meg engedékenysége, hogy az angol tábornok meglátogatta. — Ez engedékenységek legközelebbi oka azon gyengeség tudatában rejlik, melyet az afgán Turkesztánban történt események idéztek elő. Ez események folytán Jakub khán még el is veszítheti turkesztáni tartományait. Hogy a nyugtalanságok mennyiben vezethetők vissza külföldi cselekvényekre, még nem lehet határozottan tudni. Nem látszik lehetetlennek, hogy a „külföldi befolyás”, minthogy képtelen volt az elhunyt emirnek segélyt nyújtani, az ez által szenvedett csorbat úgy akarta helyreírni, hogy kedvezett a turkesztáni fondorlatoknak, melyek esetleg az orosz nyugdíjat élvező Aldurrahmant hozhatnák előtérbe. Az angol kormány az a köröszt meg kell fontolnia. Ha szövegséget kötünk a fiatal emirrel, ez oly erkölcsi hatással lesz, hogy végre ő is megszilárdíthatja uralmát Turkesztánban. Nem szabad azonban feledni, hogy az említett tartományok semmi oka sincs, Sir Ali uralmát kegyelettel emlegetni, vagy annak folytatását óhajtatni Jakub khán alatt. Hogy Jakub már régkér elfogadta volna az angol feltételeket, arról az újabb tudósítások nem tesznek említést és így e hír talán még korai volt.

Huzódnak kifelé az oroszok Keletruméliából; még pedig tömegesen és folytonosan. Nincs kétség benne, hogy örömet maradtak volna akár a világ végeig, de hiába való volt minden kapálós, intriga és izgatás a berlini szerződés ellen. A kivonulásnak meg kell történni, mint a halálnak s végre a sok szabadkozás és kibuvó-keresés után mégis csak megadták magukat oroszoknak az oroszok.

A bolgárokról Obruceff missiója úgy hatott, mintha egy bomba repült volna közéjük. Midőn a nevezett tábornok a Philippopoli templomban felolvasta a császár ukázát, melyben megparancsolja a bolgároknak, hogy feltétlenül hódoljanak meg a berlini szerződés határozatainak, nem akartak hinni saját füleiknek és pedig annál kevésbé, mert Stolypin tábornok a császár neve napján, április 29-én, tehát csak kevéssel azelőtt azt mondá egy tisztelő küldöttségnek, hogy „legyenek bizalommal a Keletruméliának nevezett Dél-Bulgária jövője iránt.”

Midőn Obruceff tábornok a templomban megjelent, felolvassandó a császár ukázát, kíséretében volt József exarcha, Panaret és Neophyt metropoliták, a kath. püspök, Stolypin, Lipinszki és Grässer tábornokok stb. A bolgárok rendkívül hidegen fogadták az ukázát, egyetlen egy éljenz hang sem volt. Obruceff a fogadtatás hidegsége miatt lehajolva vonult szállására a bolgárok mogorva sorai között.

E templomi szertartás és ukázafelolvasás után a bolgár vezérek nemzeti ültözékben gyűlésbe mentek és tanácskoztak a teendők fölött, mely alkalommal a legvégtelenebb vélemények nyilvánultak. Némelyek határozott ellenszövegűlést, mások feltétlenül hódolást hangoztattak. Végre a következő határozatban egyeztek meg:

„Míg Kelet-Ruméliában és a Balkán-szorosokban nem jelennek meg török csapatok, a várakozó állást nem kell elhagyni. De az áldozatokkal keresztülvitt katonai szervezet megingatását nem szabad megengedni. A tornaegységek főtartandók továbbra is, s a tornászok eddigi fegyvergyakorlati továbbra is folytatandók. A tornaegységek fegyverei evidenciában tartandók. A philippopoli egyesület veszi át a többi egyesületek vezetését és 22 felügyelőt nevez ki, kiknek a néphad fejlődése a feladatuk.

A császár ukáza — jegyzi meg a „Politische Correspondenz” philippopoli levelezője — megadta tehát az alapot a fegyverszünetre, de nem a tartós békére.

Az uzsora ellen.

A német parlamentben egyrészt a centrum másrészt a német-conservatívok köréből tudvalevőleg indítványok tetettek, melyek bizottsághoz utasítottak. A bizottság legközelebb kezdte meg működését: az indítványozók közül dr. Drayer (nemzeti-szabaddal, a kereskedelmi törvények tagja) Gerz és dr. Schwartz képviselők nyújtották be a pótindítványokat. Dr. Drayer azt indítványozza, hogy a német büntető törvénykönyv 302. §-ába még a következő új paragrafusok vétessenek föl:

302. a) A ki egy más alaki könnyelműségének, vagy tapasztalatlanságának, vagy pillanatnyi szükségletének kizsákmányolásával egy kölcsönt vagy egyéb pénzügyi ügyletben kölcsönkérésért olyan előnyöket kéri, melyek a kölcsönkérés

ve az eset különös körülményeit, arányon kívül állanak az adós részére szerzett vagy szándékolt haszonhoz, vagy a helyben dívó kamathoz, uszora miatt hat hónapig terjedhető fogsággal és egyszerűsmindegy három ezer márkáig terjedhető pénzbírsággal büntetettik.

302. b) Ha az uszoraüzlet más jogügylet alatt van elfolytva, két hónál egy évig terjedhető fogság és 500 márkánál kevesebbre nem szabható pénzbírság áll be.

302. c) A ki valamely uszoraüzletnél egy pénzügyi ügylet megfizetését vagy más — pénzügyi ügylet dolgok átengedését teljesítését a becsület, becsületesség elzárkózásával, vagy más hasonló biztositások és biztositások mellett ígérti meg magának, két hónaptól egy évig terjedhető fogsággal és egyszerűsmindegy 500 márkánál kevesebbre nem szabható bírsággal, ha pedig a 302. e)-ben megjelölt fölvetések is fennforognak, legalább három havi fogsággal és legalább ezer márká bírsággal büntetettik.

302. d) Ugyane büntetések sujtják azt, a ki ilyes követeléseket ismerve, a tényállást tulajdonul megszerzi és azt vagy maga érvényesíti, vagy tovább elidegeníti.

302. e) A ki az uszort ipar- vagy szakaszerzőn üzi, legalább három havi fogsággal és egyszerűsmindegy 1500 márkánál csekélyebbre nem szabható bírsággal büntetettik.

302. f) Az első paragrafusok határozatai zálogkölcsonzó- és visszavásárló üzletekre is alkalmazást nyernek, ha a nekik a fennálló intézkedésekben megengedett kamatlábon tulmennek. A kamatlábat tekintetében, a visszavásárló üzletekre, más határozatok hiányában a zálogkölcsonzókat vonatkozó érvényesek.

Gest és Schwartz képviselők módosítványai részben megegyeznek a fentebivel. Az a) paragrafus nálok így hangzik: „A ki mások inséget, könnyelműségét vagy tapasztalatlanságát azazal zsákmányolja ki, hogy magának vagy egy harmadiknak egy kölcsönt vagy pénzügyi ügylet fizetése körül halasztásért olyan vagyoni előnyöket ígért vagy engedett, melyek a szokásos kamatlábat lényegesen meghaladják, a fizetett összeg tíz százaléknál többet tesznek s az eset körülményei szerint feltűnő aránytalanságban állanak a szolgáltatással a nélkül, hogy ezt az adott viszonyok indokolják: uszora miatt hat hónapig terjedhető fogsággal büntetettik, mely büntetés mellett 1500 márkáig terjedhető pénzbírság is alkalmazható.”

E módosítvány a kérdés magánjogi részét is figyelembe veszi s az f. pontban következőket tartalmaz: „Ha az a. b. c. d. e. pontokban jelzett cselekményekért büntetés lön kimondva, a megbüntetett polgári uton csak azon összeget, melyet tényleg átadott s csak ez összeg törvényes kamatait igényelheti. Ha a sérelmet szenvedő többet fizetett, visszatérítési kereset illeti őt.

Tűmös-predeáll-vasut csatlakozás.

Az ezen ügyben tartott tárgyalások f. hó 11-én fejeztettek be Sinaiban. Magyarországi részéről jelen voltak: Ludwig Gyula a magy. kir. vasut építészeti főfelügyelőség felügyelője mint a bizottság vezetője, Blaskovits Frigyes a magy. állam-vasutak igazgatóhelyettese és Schuller magy. állam-vasuti felügyelő; Oláhország részéről a tárgyalásokat Zeceleanu, az új, plojest-predeall vasut igazgatója vezette, melyek azonban igen csekély eredménnyel voltak, mert üzleti szerződés létre nem jött, de még ilyennek alapfeltételei sem voltak egyeztetők. Elvirag, a nemzetközi vasut conventió értelmében, melyről rövidre ezeltől már szólottunk, a vasut megnyitása f. hó 30-kára határozatott és még néhány lényegtelen részlet oldatott meg. Azonban újra iméltjük, hogy a szándékolt megnyitási alig képzelt, mert az oláhországi vonal oly állapotban van, nevezetesen a predeall-sinai rész, mint más európai államokban egy vasutvonal 10—12 hónappal a megnyitás előtt. Eltekintve, hogy egyetlen egy őrház vagy állomás épület sincs még föld alatt, a megnyitás már azért is valószínűtlen, mert az al- és felépítmény a legelkészítetlenebb állapotban van. Különbön Oláhországban azért fogadták el oly könnyelműen ezen terminust, mivel bizony számoltak arra, hogy a magyarországi rész sem fog elkészülni, és fájdalom, ha a még rendelkezésre álló 2 hét nem lesz kellőleg felhasználva, aligha nem igazuk is lehet, mi Magyarországra nézve rendkívüli compromittáció volna.

A braesó-tűmös vonalnak szerződészerűleg 1878. augusztus havában kellett volna befejezve lenni és valóban megszerényit, hogy 1879. május havában a végletekig kell előkötödni, hogy a megnyitás lehetséges legyen, és pedig meggyezendő, hogy a munkák végrehajtását esőzések nem gátolták, mert itt már hetek óta az eső óhajtott vendég volt, mely a gazdák legnagyobb öröme mult vasárnap be is állott.

A sepsiszentgyörgyi önkéntes tűzoltó egyesület.

Amikül, hogy Sepsiszentgyörgy társadalmi szelleméről részletes ismertetésbe elegyednénk, mely már oly sokak által kiemeltetett, adjuk röviden azon nevezetes eredményt, mely f. hó 11-én tartott alakuló közgyűlésen lett eléve.

Elnök Kelemen Lajos főparancsnok megható ecseteléssel tekint vissza tűzoltó-egyletünk három éves ctyulussának lefolyására. Mivel pedig az alap-szabályok értelmében az egylet ujjaalakulásáról szó sem lehet, minthogy a tagok időnként állottak be, így sokakra nézve a kötelezettség és belépti időtől kezdődőleg a három év elteltével nem szűnik meg. De ktszöbön áll a kezelő személyzet ujra-választása, melynek hatására az egyleti élet minden három évi ctyulussal megszűnik. Mielőtt azonban a lemondást megtenné, felhívja a számvizsgáló biztositást jelentéstételre.

A biztositás eleöbön is az 1877-ik évről függöben levő számadást terjeszti elő, mely szerint 1878 május 19-ig az egyletnek összes tartozása 3529 frt. 9 kr. Ezen tartozással szemben az egyletnek az idöszertint a város által mult évre meg-szavazott 900 frt negyedik részlete 225 frt és az 1879-ik évre meg-szavazott 800 frt első és második részletei, melyhez hozzá számítjuk az ezután lejárandó két részletet, az egylet 825 frt biztos fedezettel bír. A jelzett tartozás fejében rendelkezik az egylet 5587 frt 18 krral.

Ugyanezen vizsgáló biztositás lévén megbizva az 1878-ik évi számadás megvizsgálásával is, következett a második előterjesztés. Ezen számadás, 1878. május 19-kétől 1879. április 30-ig szól. E szerint az egyletnek tartozása van 3012 frt 77 kr. Fedezete a várostól 1878-ra meg-szavazott 600 frt s 1879-re meg-szavazott 600 frt, lejárt két részletre 300 frt, összesen 900 frt. Ezzel szemben az egylet vagyona 5487 frt 18 kr. értékű szavatványban és szerelvényekben. Ezenkívül a Künle Józsefné 100 frt-os alapítvány. Továbbá az egyletnek ajándékozott zászló.

Vonatkozással az 1877-ik évi számadásra, mint a melynek létele Kelem Lajos főparancsnokot terhelte, ugyszintén az 1878-ik évi számadásra, mely ideiglenes pönztárnok Kupferstich József által tettezt meg, valamint szertárnok Kovács Bálintnak is a felmentvény jegyzőkönyvileg megadatni határozatott. Jegyző pedig utasittatik, hogy az egylet letárgyalt számadásait a tűzoltó-örtyanya egy záros helyiségben helyezze el felelősség terhe mellett.

Elnök erre megköszönve az egyleti tagoknak irányában tanusított támogatását, ezennel letesszi megbiztatását.

Ez a percz vala az, melyben elnök Kelemen Lajos főparancsnok urnak eddig is tanusított ragaszkodását az egylethez egy váratlan nyilatkozat töltötte be. Ugyanis az egylet három éves kezdeteles életében a betársalásokhoz szükséges kiadásokat egyik és másik buzgó egyleti tag vagy előlegekkel vagy jóállásokkal fedezte. Ebből kifolyó követeles az egylettel szemben van Kelemen Lajos főparancsnoknak 440 frt 85 kr. Az egész közgyűlés legnagyobb meglepetésére, főparancsnok ur követeléséről lemond az egylet anyagi előnyére, nem kérvény egybet kárpótálást, mint az egyleti tagoknak szellemi pártfogását az egylet jövő életére.

Egy második nevezetes ajánlat városi tisztí ügyész Veres Gyula ur részéről teszi nevezetessé e perczeket, ki szintén 56 frt 53 krra menő hasonnemű követeléséről lemond az egylet javára.

Ezen páratlan és nem várt ajándékozások oly lelkesedéssel fogadtattak, mit csak látni és hallani, de leírni lehetetlen. Határozatott, hogy a nagy lelki adakozók nevei jegyzőkönyvileg örökíttessenek meg.

Megbontva bár, de törve nem, áll vala az egylet a megürlt elnöki szék körül, míg pár percznyi néma hallgatás után azon indítvány fogadtatott el, hogy városi polgármester id. Császár Bálint ur hivassék fel az elnöki szék ideiglenes elfoglalására és a tanácskozás további vezetésegre. A szék elfoglalása megtörténvén, az egyleti tagok buzditása végett velős beszédet tart ideiglenes elnök ur, hogy az előzmények által igazlomba hozott kedélyeket tényleges állapotukban tartassa meg. Befejezésül indítványozza, hogy egy fogadalom állapittassék meg, melyet kiknek kötelezettségük már lejárt, ha ismét belépnek, alá kelljen írniok.

Az indítvány elfogadtatván, következő fogadalom állapittott meg: „Magyar állampolgári becsületemre fogadom, hogy a f. 1879-ik év május 11-én alakult sepsi-szent-györgyi önkéntes tűzoltó egyletnek tagja leszek és az alapszabályok szerinti teendőinket teljesítésére magamat kötelezem s feljogosítom a nevezett egylet igazgatóságát arra, hogy ha netán a szabályok szerinti kötelezettségemnek eleget nem tennék, felelősségre vonás és a nyilvános megrovás bármely módját alkalmazhasssa, mit ezennel sajátkezű aláírással erősítek meg.”

Következik az aláírás: működő tag Kelemen Lajos, Tarcali Endre, Kis Ödön, Benedek János, Bene József, Csínádi Lajos, Váncsa György, Mihály Elek, itj. Nagy Elek, Kupferstich József, Jakab János, Szöcs Béni, Fábán György, Binder Márton, Kiss János, Danos János, Kovács Bálint, Kurmesz Mihály, Fejér András, Weinberger Lajos, Berkeczy János, Jancsó Albert, Farkas András, Bikfalvi Ferencz, — Bikfalvi István, — Nagy Miklós, László Károly, Urbán József, Jancsó Sándor, Demeter Ferencz, Tankó János, Kovács Gábor, Szász Károly, Király István, Nagy Móza. Pártoló tagok: Id. Császár Bálint, Schwartz Frigyes, Veres Gyula, Siklóss János, itj. Nagy

István, Bogdán Emil, Csutak Gyula, Velmann Sámuel, Györbíró Ferencz, Szinte József, Csutak Péter, Császár Sándor.

Megelőzőleg az alakulást Benedek János indítványára határozatott, hogy a leköszönt igazgatóság és parancsnokság három évi anyos működéséért jegyzőkönyvi köszönet fejeztessék ki.

Az ideiglenes elnök működésének egy igen nevezetes pontja a következő nyilatkozat. Tekintettel Kelemen Lajos volt főparancsnok három évi fáradsatlan működésére, mely teljesen lekötelezte az egyletet, nem tartja elfogadhatónak azon tettelem áldozatot, hogy 400 s néhány forint követelését az egyletért áldozza fel, indítványozza, hogy a közgyűlés köszönje meg e nemes törekvést, de el ne fogadjá. Az indítvány tetszéssel fogadtatván, Kelemen Lajos atyafi azon kifejezéssel utasítja vissza a jelzett indítványt, hogy az ajánlatot lelkiismeretes meggyőződése folytán, nem pedig azért tette: hogy mint egy rakléta régtére nagyot pattanjon.

Ennélfogva ajánlata mellett szilárdul megmarad.

A már jelzett aláírás megtörténte után kitűzetett az igazgató-tanács és parancsnokság megválasztása. Titkos szavazattal megválasztattak 45 beadott szavazattal: Igazgató és főparancsnoknak Kelemen Lajos 44 szavazattal, alparancsnoknak Benedek János 36, titkár Bene József 41, pénztárnok Kupferstich József 39, szertárnok Kovács Bálint 36, ellenőr id. Császár Bálint 30, mászó parancsnok Csínádi Lajos 42, szivattyus parancsnok Kiss Ödön 39, mentő parancsnok Király István 34, felügyelő parancsnok Bikfalvi Ferencz 41, egyleti orvos Szász Károly. Biztositási tagok: Tarcali Endre 34, Csutak Péter 39, Sfkód Tamás 35, Jancsó Albert 28, Fábán György 31 szavazattal.

Imétt tehát rendben van egyletünk. Mit nem remélünk, megjött, t. i. az egyleti élet pártolása városunk részére és biztonságára. Legyen jövő ctyulussa kitartó, ezen jó kívánnal zárja be néhai és új főparancsnok Kelemen L. elnök a gyűlést.

A közgyűlés megbizásából
Sepsi-Szent György, 1879. évi május hó 12-ikén.

Bene József,
egyleti titkár és segéd-tiszt.

„Székely nemzeti-muzeum”

számára f. évi márczius havában beérkezett adományok kimutatása.

I. Könyvek, nyomtatványok és kéziratok: Mihály József tanár úrtól (Szarvas) 4 köt. könyv, 11 füz. iskolai értesítő, Sváby Pál igazg. úrtól (Arad) 5 köt. iskolai értesítő, Bartha Sándor úrtól (Bardocz) 1 „Pesti Napló” 1872. főt. dr. Pollák Ede igazgató úrtól (Kosokmet) 3 füz. iskolai tudósítvány, dr. Cozán Gábor igazgató úrtól (Budapest) 11 füz. iskolai értesítő, Konecz József tanár úrtól (M.-Vásárhely) 1 füz. nyomtatvány, Békésy Gyula igaz. úrtól (Debrecen) 3 köt. iskolai értesítő, dr. Kuno Adolf igazg. úrtól (Szombathely) 2 köt. könyv, 5 füz. iskolai értesítő, 5 részletes értesítő, Steh Alajos igazgató úrtól (Tata) 10 füz. iskolai értesítő, Wiese Károly igazgató úrtól (Keszthely) 6 füz. iskolai értesítő, Simandeln Samu igazgató úrtól (Trencsén) 2 füz. iskolai értesítő, főt. Schurina István igazg. úrtól (N.-Kállo) 9 füz. iskolai értesítő, Csontó Lajos igazg. úrtól (Kis-Kun-Halas) 7 füz. iskolai értesítő, Sehröder Károly igazg. úrtól (Körömczbanya) 7 füz. iskolai értesítő, Mauritz Rezső igazg. úrtól (Kassa) 9 füz. iskolai értesítő, Gréuss János bánya-igazgató úrtól (Köpecz) 3 füz. nyomtatvány, Alsó Sándor honv. főhadnagy úrtól (K.-Vásárhely) 1 kézirati okmány, Imre Sándor nyomda-igazgató úrtól (M.-Vásárhely) 6 köt. könyv, 31 füz. nyomtatvány.

II. Régiség-pénz és érem: Kovács Károly úrtól (K.-Monostor) 1 drb. ezüst, 2 drb. bankó-pénz, öz. Eschbacher J.-né urasszonytól (Kolozsvár) 4 drb. ezüst-pénz, Cserey Ákos úrtól (Imecsfalva) 3 drb. lánchidpénz; Mihály József tanár úrtól (Szarvas) 73 drb. réz és 27 drb. ezüst pénz, Bodor Sándor úrtól (Léczfalva) 2 drb. ezüst és 8 drb. réz pénz, mélt. Gyárfás Gábor úrtól (Léczfalva) 1 szál. puska, 1 vízi puska, Barics Károlyné ur asszonytól (Imecsfalva) 1 szent kép keresztben XVII. száz. Imecs Albert úrtól, 1 drb. kovaszilánk (Imecsfalva) vásárlás utján 1 legyező, 3 drb. mennyegzői ezüst érem.

III. természetű tárgyak: Gréuss János bánya igazgató úrtól (Köpecz) 13 drb. ásvány, Nagy Sámuel kir. szemináristák bir. 6 méltóságától (Budapest) 1 drb. vasülepedés (Madár alakban) Fakó Albertől 5 drb. verese, 3 drb. szarkatobja.

IV. különféle tárgyak: Vásárlás utján 1 chinai toll legyező 8 drb. chinai kép 2 drb. viz festésű (gyümölcs) kép.

Fogadják a lelkes adakozók kik tettük által egy nemest kincset gyarapították, előleges köszönetemet, az utókor hálas elismerését.

Imecsfalva (Háromszéken) 1879. május 12.
Özv. Cserey Jánosné.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1879. máj. 16.

— A házsongártot és környékét egész ostrommal vették körül a napokban a jómadarak. Tegnapra virradó éjjel öz. László Józsefné nyári lakásából kelt ki kezdők festezgetni valami jómadarak; szerencsére Lászlónéban volt annyi lélekjelenlét, hogy hirtelen felöltözött, fegyvert ragadtott s elűtötte, mire a Bodor Pál szomszédos villájában lakó vinczellér fölébredve, segítségére sietett a meglámadott nőnek, az ajtót feszítgető tolvajok pedig elpárologtak. Ugyancsak a házsongártban fényes nappal belörték a Donogány nényárlakába s jókora ezüstneműt elraboltak, mi alatt a háziak a kertben dolgoztak. Szerencsére azonban a tettes már is megkerült, ki egy a börtönből nem rég kikerült fiatal fegyencz volt. — A házsongártba vezető Majálisutczában a napokban Nesstor László aljárásbíró élelkamrájából egy szalonátt és 2 sonkát vittek el ismeretlen tettesek; ugyanazon utcában pedig dr. Jenei Viktor egyetemi tanár hatalmas lakatokkal bezárt pin-czjét törték föl a minap éjjel; de a hivatal vendégek nem vagy kárt tettek, mert nem volt egyéb mint elvinni néhány palacska bornál, a mit el is czipeltek. Reméljük, a rendőrség egy kissé gondozása alá veszi ezt a tolvajostrom alá került városnegyedet.

— A téli színházban még csak két előadás lesz, holnap az „Idégenő”, vasárnap pedig a „Színházi képtelenségek”. Ezzel bezárul a téli idény, hogy a három napi szünet után a jövő esztőtörtőn (máj. 22.) megnyíljék a nyári idény a nyári színházban. A megnyitási Csepregi kitűnő új népszínművel, a „Piros bugyellár”-sal lesz, mely ezuttal fog először nálunk színekerülni; pénteken nem lesz előadás; szombaton „Képzelt beteg,” vasárnap „Piros bugyellaris.” másodszor.

— A „Tud.-egyetemi Kör” f. hó 18-án (vasárnap) d. e. 11 órakor nyilvános önképzőköri gyűlést tart, melyre a Kör tagjai s az érdeklődő közönség tisztelettel meghívattak. Tárgyak: I. Carlyle Tamásnak „A francia forradalom” című művéről. Dr. Ferenczi Zoltántól. II. Birálat Imre Lajosnak „A Pannonia megvétele” szöve ének tartalma, nyelve, költői értéke” című dolgozatára. Csernátoni Gyula bölcsészethallgatótól. Kolozsvár, 1879. május 16-án. Imre Lajos, elnök. Csernátoni Gyula, e. i. titkár.

— A nm. kereskedelmi m. kir. miniszterium Kolozsvárról, Botár János távirdaigazgatási fogalmazó főtisztjelöltet és szakírtó Deésre, Székely István szintén főtisztjelöltet Medgyesre s Balázs Endre táviratistát Sz.-Udvarhelyre táviradi hivatalfőnökökké nevezte ki.

— Nyilatkozat. Az „Egyetértés” f. hó 14. számában egy közlemény van, mely neveinknek, mint a közizgatási biztositás jelenlevő tagjainak felsorolásával, megjegyzéseket tartalmaz Tiszta Kálmán miniszterelnök urnak, báró Lipthay Béla képviselő ur e biztositás f. hó 9-én tartott ülésében előadott észrevételeire állítólag tett illetlen magán megjegyzéseire. Ezzel szemben lo-vagias kötelességünknek tartjuk kijelenteni, hogy e közlemény adataiban lévs és az abból vontkövetkeztetések is alaptalan feltevéseket képeznek. Kelt Budapestén, 1879 május 14-én. Taray Andor, Sziláry Olivér, Grünwald Béla, ifj. Percezel Béla, Tibád Antal, Gulner Gyula, Kende Kanut, Pulay Kornél, Pogány Károly, Andrassy Gyula.

— Dr. Haynald Lajos bibornok-érsék tegnap dében utazott el a fővárosból Kaloocsára. Orlotti lovag pápai küldött, ki a bibornoki kálapot hozza, ma érkezik (Budapestre, hol Ipolyi Arnold beszérelésünki püspök s Fraknói Vilmos nagyváradi kanonok fogadják, kikkel együtt utazik le Kaloocsára.

— Jótékony 10 krajczáros füzetek a szegediek javára. Sándor Kálmán „A csók és története”, továbbá „A nőkről a nőknek” című jótékony czélú füzeteinek harmadik kiadása, és a sajtó alól épen most kikerült „A tisztelőteli államhivatalnok” című humorisztikus rajsszerű füzetes kiadása beküldöttet lapunkhoz is. Szerző, a ki a két első füzetnek két első kiadásból nagy részben a „Holgyek Lapja” előfizetőitől 5 krajczáros postautalványon kapott tisztajövedelméből (a sok 12 krajczáros megrendelés forintokra szaporodván) a marosvásárhelyi jótékony-nögyelet részére egy hatvan forintos és a székely-leányvárház javára egy ötven forintos alapítványt tett, és így az ezután begyűltendő jövedelmet más jótékonyozásra fordítani is jogosult; jótékonyczélú füzeteinek ezujabb kiadásából összesen ezer példányt, a költségek levonása nélkül a szegedi árvázkarosultak javára ajánlott fel. Egy-egy füzet ára postán bérmentve küldve tizenkét(12) krajczár s mi 5 krajczáros postautalványon a szerzőhöz Maros-Vásárhelyre előre beküldendő, az utánvétel sokkal költségesebb lévén. A három füzet együttesen, 32 krajczár előleges bekltdése esetében, bérmentve küldetik meg. E jótékonyczélú füzetekből a nögyeleti állíreléstítyeken begyűlt 15 forint 60 kr. A polgári állíreléstítyeken 10 frt 40 kr. A „Budapesti Közlöny” ez évi 94-dik számában első tétel alatt nyugtázza van 10 forint 80 kr. Ez egy példányt a nögyeleti állíreléstítyek bevtálésából a szegedi

havonként 2 ftros részletekben a már megalakult társulat pénztárába 12 o. 6. forintot. c) 1879-ik év október 25-től november 15-ig beszámítandó a társulat pénzbejéje 340 liter metet 24 o. 6. ftiba számítvta, minőségre nézve olyan, amelyen a társulat kiállított bírákól elfogadnak. Ezen részletfizetéses met helyett pénzérel is teljesíthető úgy, hogy ezen szándék szept. 30-ig a társulat igazgatóságánál bejelentendő s a pénzbeli fizetés októ. 15-ig teljesíthető. d) Az 1880-ik évben minden hónapban 1 ftros részletekben 12 o. 6. forint lesz egy-egy részvény után befizetendő. Ugyan ezen évben a met vagy borrali részlet-fizetés hasonló mennyiségben és úgy történik, miként az a c) alatti pontban szabályozva van. e) 1881-ik évrnek első 10 hónapjában havonkénti 1 ftros részletekben egy-egy részvény után befizetendő 10 % azaz 10 ft. A felhívást kibocsátó alapítók: Bárd Wesse lényi Ferencz és Miklós, bárd Jósika Leó, Szikszai Lajos, Dull László megyei alispán, Czell Benő, Viski Zsigmond, Éltető Elek, Kiss Lajos, Kiss Ernő, Molnár Lajos, Hatfaludi Albert, Lásár Ferencz, Bikfalvi István, Pöntek Farkas, Baranyai Pál, Weiss Móricz, Kerekes Sándor, Unger Gusztáv, Dózsa Elek, dr. Zóványi József, Rátz Károly Orbán Károly, Ábrámhá Gábor.

ment gyámjából, de 17 éves korában már örvén szegre jutott, mert elvált az urától. Csakhamar azonban ismét férjhez ment, s ekkor egy álló érválaságos remetelétől élt az uráli hegyek között. Mikor férjét egyiptomi követőre nereztek, vment s csakhamar élető lelle lett az ottani tsadalmi életnek. Ezt az életet azonban hamgusnta s elment világáá. Beutazta egész Ktet s itt szerzett tapasztalatait ki is adta „Kti élményeim” czím alatt. Két évvel ezeltőutazta az egész világot s mikor e nagy utról vtszertőrt, mindenkitől elhagyva érzé magát, mőrt élelőnt s végre öngyilkossá lett.

Abehi belye és napja		Piaczi árak.									
		Egy hecöliter (=70 kupa)					100 Kilo				
buza	élelyg buza	roz	arpa	zab	körök buza	széná	szalma	malter malta	1 köb hús	1 Kilo	
Barstörze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brassó	máj. 6	400	350	300	—	156	223	300	100	200	
Déas	máj. 6	400	350	300	—	156	223	300	100	200	
K.-Pehévár	máj. 3	700	630	400	400	22 0	360	170	40	—	
Gy.-Szt.-Mikl.	máj. 8	480	—	330	—	200	320	170	190	300	
Kolozsvár	máj. 8	480	—	330	—	200	320	170	190	300	
M.-Vasvárhely	máj. 8	480	—	330	—	200	320	170	190	300	
Nagy-Erned	máj. 9	540	440	330	340	200	300	140	80	300	
N.-Sieben	máj. —	580	500	380	400	230	380	280	150	400	
S.-Szt.-György	máj. —	580	500	380	400	230	380	280	150	400	
Szamosújvár	máj. —	470	387	312	165	160	240	130	60	260	
Sz.-Regen	máj. —	470	387	312	165	160	240	130	60	260	
Sz.-Udvarhely	máj. 6	600	400	325	—	200	325	180	40	210	
Florida	máj. 6	600	400	325	—	200	325	180	40	210	

Auersperg alkudozik Clam Martiniczzal, hogy a Cseh-lőnemesség

Gabona		F a j	Ára 100 klg.	
			töl	ig
			frt kr	frt kr
Buza }	bánsági		8 85	9 45
	tiszavidéki		9 25	9 86
	pestvidéki		8 95	9 31
	fehértmegyei		8 9	9 45
	bácskai		—	—
Rozs		magyar	60 5	6 25
Árpa }	takarmány		5 20	5 45
	malátá		6 10	8 20
Zab	magyar		5 55	5 75
Tengeri }	bánsági		5 20	5 25
	másnemű		4 95	5 20
Repeze }	káposzta		—	—
	bánsági		—	—
Köles	magyar		5	5 35
Szokvány (Usance)	buza	tavasza szállítandó	9 45	9 50
	"	Szept.—Oktre szállítan.	9 85	9 90
	rozsa	szállítandó	—	—
	teng.	Májusra—junira szállit.	5 73	5 20
	repecz.	káposzta Aug. Szept. szál.	13 ² / ₆	13 ³ / ₆
szesz (ny.)	bánsági Jul. Aug. szállit.	13 ² / ₆	13 ³ / ₆	
	100 liter százalékként.	26	26	

Magyar aranyjáradék	93.65
„ kincstári utalv. 1 kibocsát	—
„ „ „ 2 „	119.—
„ keleti-vasut elsőbbség 2 „	84.55
„ „ állami kötvény 1876 év	73.75
„ vasuti kölcsön	109.25
„ földtehermentesítési kötvény	85.—
temesi „ „	81.—
erdélyi „ „	80.40
horv. slavon „ „	87.—
magy. szülődézma váltáság „ „	86.—
Oszt. egységes államadósság papírban	66.75
„ „ „ ezüstben	67.25
„ aranyjáradék	79.25
1860. államsorsjegy	125.25
Oszt. nemzeti bank részvény	841.—
„ hitelrészvény	260.40
magyar. hitelbank	240.25
Ezüst	—
Cs. k. arany	5.50
Napoleon'd'or	9.30
Német birod. mark	57.70
London	117.30

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Bérlet szünet.

AZ
idegen nő.
Szinmü 5 felv. Irta ifj. Dumas Sándor.
Fordította Feleki M.

Vége 10 órakor.

ment gyámjához, de 17 éves korában már örvény-
sége jutott, mert elvált az urától. Csakham-
azonban ismét férjhez ment, s ekkor egy álló é-
valóságos remeteéletet élt az uráli hegység köz-
Mikor férjét egyiptomi követő nevezték, a-
ment s csakhamar élető leke lett az ottani t-
sadalmi életnek. Ezt az életet azonban ha-
megunta s elment világgá. Bentazta egész K-
tet s itt szerzett tapasztalatait ki is adta „K-
ti élményeim” czím alatt. Két évvel ezelőtt

ság". A csárhoz, „szerencsés menekülése alkalmából" intézendő hivatalos felirat példányait

Chui Noreen

de Cluj-Napoca.

